

og Bogø i Henseende til Navigationsskoler, nemlig saaledes at Staten betaler Halvdelen. Det drejer sig om et Beløb paa 2 000—3 000 Kr., saa det er jo ikke noget stort Beløb for Staten. Man vil maaske sige, at det heller ikke er noget stort Beløb for Kommunen; men der er dog det at tage i Betragtning, at Marstal Kommune med en Befolkning paa kun 2 500 Mennesker nu paa Grund af de vanskelige Tider for Skibsfarten er kommet op paa en Skatteprocent paa 9,2, og der er ret stor Sandsynlighed for, at denne Skatteprocent yderligere vil stige. Naar man i en Kommune, som ikke kan siges at være en Købstadkommune, er oppe paa en Skatteprocent af 9,2, er det et Bevis for, at Indtægterne ligger forholdsvis lavt. Marstal er saa uheldigt stillet, at Byens Økonomi staaar og falder med Skibsfarten og til Dels med Fiskeriet. Marstal har intet Opland, den ligger paa den sydøstlige Del af den Spids, der fra Ærø skyder sig over mod Langeland, kun forbundet med det øvrige Land ved to Veje, der fører ad Dæmninger. Der er ikke Tale om et Opland af nogen som helst økonomisk Værdi for Byen. Marstal er derfor henvist til at gøre alt muligt for at fremme Skibsfarten, idet alle Virksomheder og Haandværk i Byen er henvist til at leve af Skibsfarten. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for, at det høje Erhvervsministerium og det høje Finansudvalg, naar Spørgsmaalet kommer til Behandling, vil tage velvilligt paa dette Andragende, og jeg vil henvise til, at der trindt omkring i vort Land har været udtalt Ros over de danske Sømands Færd i de vanskelige Tider, ogsaa fra denne Talerstol har der fra de forskellige Partiers Side lydt stærke Lovord om de danske søfarende, og er der nogen Plet i Danmark, hvor Søfartens Interesser er koncentreret, og hvor Søfarten har ydet hele det danske Erhvervs liv store Tjenester, er det Marstal. Jeg kan her indskyde, at under Krigsforholdene blev 6 pCt. af Marstals mandlige Indbyggere paa Valen, de druknede enten ved Torpederinger, ved Minesprængninger eller lignende. Sydfyns Diskontobanks Sammenbrud har ogsaa haft økonomiske Følger for Marstal, idet mange af de Sparepenge, som Søfolkene kom hjem med efter deres farefulde Færd, blev indsat i Sydfyns Diskontobanks Afdeling i Marstal, og maaske over 50 pCt. heraf er gaaet tabt. Jeg tror derfor ikke, det er ubetideligt, at man fra Marstals Side fremkommer med et saadant Andragende, og jeg vil haabe, at de paagældende Parter, saavel det høje Ministerium som Finansudvalget, vil tage saa velvilligt paa denne Sag som muligt.

Jeg vil saa gerne rette en kort Henvendelse til den højtærede Justitsminister. I Automobilloven findes den Passus — i den sidst vedtagne Automobillov er den vistnok i noget ændret Form, men den staaer i Automobilloven af 1918 —, at Justitsministeren kan paabyde den Lysstyrke, som et Automobils Lanterner maa have. De, der er vant til at køre med Automobile, ved af personlig Erfaring, hvorledes det virker, naar man en mørk Aften kommer kørende hen ad Vejen og pludselig faar et saadant Straaleskær imod sig, som mange af de nuværende Automobillygter giver, og som fuldstændig lammer Synsnerverne; de, der har set det, undrer sig ikke over at læse i Bladene, at der er sket denne eller hin Ulykke, og at der gaar saa mange Menneskeliv tabt, fordi Folk er blevet blændede af et modgaaende Automobils Lygter. I den sidste Lov staaer der, tror jeg, at Ministeren kan træffe Anordninger om Lygternes Indretning; ved denne Bestemmelse er der sikkert ogsaa Adgang for Justitsministeren til at ordne dette Forhold saaledes, at det ikke bliver livsfarligt at køre med Automobil. Automobilene maa ikke have Lygter, der er saa stærke, at de kan blænde alle modgaaende Køretøjer eller cyklende og gaende; man hører ofte, at baade kørende og Cyklister bliver saa blændede og forstyrrede ved disse stærke Lys, at de kører lige ind i Automobilene, og derved sker naturligvis ubodelig Skade. Der er et Forhold, synes jeg, som betinger, at man tager dette op. Der tales og skrives saa meget om, at Bilerne kører for stærkt, og er det farligt for en Bil at køre for stærkt om Dagen, er det endnu langt farligere om Natten. Med den Lovbestemmelse, vi har om en Fart af 30 km for Natkørsel, behøver Lyset ikke at være af en saadan Beskaffenhed, at det skarpe Lys, der nu anvendes, er en stærk Opfordring for Bilister til at køre stærkere, end Loven hjemler dem Ret til. Hvis de ikke havde Ret til at køre med saa stærke Lanterner, vilde kun et Faatal af Bilister sætte Farten op over 30 km. Jeg tror derfor, at det ikke alene vil være praktisk, men at det tillige vil forebygge for stærk Kørsel, som atter medfører et Faremoment.

Endelig vil jeg gerne fremsætte et Par Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. Efter at de store Københavnske Privatskoler i 1918 havde faaet lovfæstet Statstilskud, blev der ogsaa truffet Foranstaltninger til at yde et Statstilskud til de private Realskoler Landet over. Paa